

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **D. M.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2013, č. j. 11 A 60/2013 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 8. 11. 2013, č. j. 11 A 60/2013 - 36, odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2011, č. j. OAM-23755-6/DP-2011, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

Kasační stížnost je podána opožděně. Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Městského soudu v Praze bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do datové schránky dne 13. 11. 2013, jak vyplývá z doručanky založené v soudním spisu.

Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u Nejvyššího správního soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. „[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.“ Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“

Jak již bylo uvedeno, napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno ve středu dne 13. 11. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 14. 11. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 27. 11. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 27. 11. 2013 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Nejvyššímu správnímu soudu na poště 128 00 Praha 28 až dne 29. 11. 2013, tedy opožděně. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2013, č. j. 11 A 60/2013 - 36, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu